

İNTERNET, MEDYA, TEKNOLOJİ;

HER ZAMAN GEREKLİ ANCAK KONTROLLÜ OLURSA...

Merhaba,

Sizlere iletişim konusunda lisede eğitim almakta olan bir genç olarak medya ve çocuk konusundaki düşüncelerimi aktarmak isterim.

Günümüzde kitle iletişim araçlarını gündelik yaşantımızdan soyutlamamız artık mümkün değil. Bu araçlar radyo dalgaları sayesinde evrenin her yerinde izlenebilir duruma geldi. Bu gelişmiş teknoloji toplumlari, bireyleri ve çocukları elektronik ağlarla sarmaladı. Teknoloji her şeyi anında önümüze sunarken pek çok olumsuzluğu da ister istemez beraberinde getiriyor.

Medya, her türlü bilgiyi kişilere ve topluma aktaran, eğlence, bilgi, ve eğitim gibi üç temel sorumluluğa sahip görsel, işitsel ve hem görsel, hem işitsel araçların tümüdür. Çocukların da tıpkı büyükler gibi her konuda bilgi edinme, eğlenme hakkı vardır. Oysa günümüzde çocuklar açısından olay bu şekilde yaşanmamakta. Televizyonlarda çocuklara ait özel programların çok sık yer almadığını görüyoruz. Oysa çocukların sağlıklı gelişimi için programların ve tv kanallarının çokça olması gerekiyor. Çünkü bir çocuğun kişiliği çocuk yaşta oturmaya başlar ve çocuk yaşlarda gördüğü, etkilendiği her şey gelecekteki yaşamını büyük ölçüde etkiler. Medyadan çocuk yaşlarda öğrendiği ve doğru bildiği şeylerin ilerde çok büyük sorunlara yol açabileceği gözden kaçırılmamalıdır.

Çocuk kanallarında yayın, çizgi ve animasyon dizilerle gün boyu devam ediyor. Çocuklar sanal bir dünyanın içine sıkışıyor. Ekranda gördükleri sanal kahramanların yaptıklarını yapmaya çalışıyorlar. Çocukları, sunucu, yarışmacı ve oyuncu olarak kullanan yapımlarla, hem o programlarda çalışan çocukların hem de televizyon karşısında onları seyrederek onlara özenen, onlar gibi olmayı hedefleyen çocukların hayatlarını nasıl etkilediğimizi hiç düşünüyor muyuz? Çocukları hayatın içine sokmaya çalışırken cazip programlardan oluşan tv kanalları ile çocuğu tüm gün ekran başına bağlamak ne kadar doğru bir davranış?

Günümüz televizyonculuk sektörünün en büyük sorunu reyting kaygısı. Sırf reyting yapmak uğruna çocuklarımızı kullanan birçok yayıncı karşı karşıyayız. Yayıncılar sürekli çocukların içinde bulunduğu ya da sunuculuk yaptığı programlar, oyunculuk yaptığı diziler çekmektedir. Reklam alabilmek için hazırlanan, reyting hedefleyen programlarda çocuklar sıradan bir obje olarak görülüyorlar. Bu programlarla kendi dünya görüşlerini çocuklara empoze ederek ileride kendilerine taraftar yaratmayı hedefleyen bir medya kitlesi var. Çocukların psikolojisi ise hem kanalda çalışan çocuklar açısından hem de izleyici çocuk açısından göz ardı ediliyor. İzleyici durumundaki çocuk, onların yerinde olamadığı için kendinin yetersiz olduğunu düşünüp, ilerde özgüven eksikliği sorunu ile karşı karşıya kalırken, çalışan çocuk kendini diğer çocuklardan daha üstün, daha büyük görerek kişisel gelişim bozuklukları yaşayabiliyor.

Çocuklar için özel olarak yayında olan tematik kanallar var. Aileler çocuklarını bu kötü dünyadan, yanlışlardan, cinayetlerden, tacizlerden, ekranlarda yaratılmış hayali dünyalardan sakınmak için bu kanalları tercih ediyorlar. Peki çocuklar için cazip programlardan oluşan bu çocuk kanalları ile çocuğu sürekli ekran başına bağlamak ne kadar doğru? Çocuğun gelişim süreci içinde yaptıkları çok önemli. Yalnızca bu tarz programlar izleterek çocuğa aslında hiçbir zaman içinde olamayacağı hayali bir dünya sunuyoruz. Bu da çocuğun ilerde büyük hayal kırıkları yaşamasına yol açabiliyor. Büyüdükçe kendisi de aslında böyle bir dünyanın olmadığını farkına varıyor ama sorunlar da büyümüş oluyor. Bence onun yerine normal televizyon yayının içinde bazı saatlerin çocuğa ayrılması, hem çocuğun gelişimi hem de gerçek dünyayla bağlantı kurması açısından çok daha sağlıklı bir yöntem.

Medya çocuklar için öğretici mi, evet öğretici. Eğlendirici mi, evet eğlendirici. Ancak medyanın bu misyonları üstlenmesi aile ilişkilerini sekteye uğrattıyor. Çocuk aileden uzaklaşıyor, odasında sanal dünyanın içinde yalnızlaşıyor. Asosyal bir genç oluyor. Gazete, dergi okumuyor. Türkçe'yi, dizilerde yanlış kullanıldığı şekilde öğreniyor. Arkadaşlarıyla kendi aralarında bu bozuk sözcüklerle konuşup anlaşıyor ve dili bozuluyor. Yanlış haber ve yanlış figürlere ilgi gösteriyor. Her şey önüne hazır sunulduğu için hayal gücü ve yaratıcılığı gelişmiyor.

Medyada üzücü bir çocuk istismarı var. Ekrana gelen +7, +13, +18 uyarıları yeterli değil. İnternet gazeteciliğinde, ki en çabuk ulaşılabilen kitle iletişim aracı o, kışkırtıcı cinsellik ön planda. Gündelik programlarda diziler, tacizler, cinayetler, kazalar, cinsel içerikli reklamlar, tüketiciyi cezbeden son teknoloji ürünleri... Hepsi birer kaos.

Evet internet, medya, teknoloji; her zaman gerekli ancak kontrollü olursa...

MELİSA DEMİR

Özel Marmara Anadolu Meslek Lisesi

11 A Sınıfı Öğrencisi